

Gelmek Ne ki

— kul mehmet · 29 Aralık 2020

Gelmek Ne Ki?

Masamda dünkü ben ve anılarım
Silik eskimiş haliyle bana bakar
Bir yaz günü ayrılmamıştk ki biz
Kıyametin koptuğu gündü sanki
Parça parçaya bölündük
Gel gitme dedim dinletemedim
İşte şimdi uçmuyor kuşalar başımda
Ölüer mi dolaşiyor benimle
Eksik olan neydi bende bilemedim
Aynalara baktım göremedim
Kimse söylemedi
Suskun kaldılar
Bende odalarda yalnız kaldım
Sırlarım mı dökülmüştü
O korkunç yüzümü mü gördün de söylemedin
Oysa ben sadece sevdimim
Sana gülendim
Gitmeden önce ateşlere attın
Bari söndürecek bir yudum su atsaydın üstüme
Gösterseydin söyleyerek gerçek yüzümü
Artık gün batmıyor ben batıyorum
Gece sokak lambasının kör ışığında kör kaldım
Bir sokağa bir çıkmaza girdim
Gölgeler benimle
Sessizlik benimle
Ben kiminleyim?
Rabbimleyim
Başka gidecek kapım yok
Terk etmeyecek bir kapıdayım
Artık her pencerede yüzün
Her doğan güneşte solgun yüzün yok artık
Dün kalmamıştı gönlümde kör kalmış bir ışık
Şimdi güneşler doğuyor içimde

Yitirdiğim hayallerim kayboldu seninle
Bir tatlı gülümsemedin, gittin
Sebebini neden söylemedin?
Göğsümdeki sevda ateşi senin için yanıyordu
Karanlık dünyamızı aydınlatıyordu alev alev
Leyla'dan güzel değil Züleyha gibi seven değildin
Aşkla değildin öyle ise sen kimdin

İşte günlerden bir sabah daha aydınlık
Kuşluk vakti güller bahçesindeyim taze açılmış
Açıtran Rabbime şükür secdesindeyim
Açıyor binlerce gül, ötüyor binlerce bülbül başında
Uzakta sen sallanıyorsun boşlukta pişmanlık içinde
İtiraf edemiyorsun
Ah sevemedin sevilmedin
Beni de sevemedin
Sende sevildin mi?
Sanmıyorum
İçinde aşktan bir esinti dahi yoktu
Bitti güzelliğine güvendiğin o anın
Şimdi pişmanlıkla sancılanıyor canın
Senin olduğun yerdeki gökte ayrılıklar dolu
Gel az yanıma göklerde açan çiçeklerin bahçesine aşka gel
Gönül aynasında kendine bir bak
Aşkın nağmesiyle az dokun bende dokunayım sana
Çalsın buselik makamında şarkılar
Ben aşkın peşimde giden bir çoban
Senin için yaman olmuş geceler
Belki ben
Belki seni unutamam
Biz olalım
Köprübaşında buluşalım
Zülfün rüzgârda yüzüme kokunla savrulsun
Kendi gönül şehrimde aşka yaslanmış seni bekleyen benim
Aşk benim kavgam değil
Senin kavgan
Gel barış aşkla bırak kavgayı
Yediğin aşksızlık yumrukları harap etmiş seni
Rüzgâr

Bir yelken gibi
Takıl peşine savrul da gel
Bir türkü söylüyorum senin için
Sesimi duyda gel
İnmesin karanlık ağlamak gözlerine
Gülümsemek yakışır sana
Bir gülüşün ateşinle yaksın sönmüş gönlümü
Tüm gemilere kaptanlara haber saldım
Koro halinde okyanusta her limanda
Şarkımızı seni söyleyecekler koro halinde
Duyarsın belki
Biner de gelirsin belki
Gelmek ne ki?
Suçum ne ki?
Sevmek mi?
Gel o zaman yanıma seni sevmeyeceğim
Her gün kahrı sırtına yükleyeceğim
Yok yapamam
Olmaz yakışmaz bana
Sen gel sevmem seni yanında
Geceleri sen uykudayken yüzüne bakar severim
Aşka çizilmiş rotamız
Koş ta gel
Ayrılıkla bileklerimiz kesilmesin
Akmasın gönlümüzde kanlar
Çiçekler açsın gülüşün gibi
Mehmet Aluç